

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1379/2025
18.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Ђокића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Ђокића, адвоката Ане Петричевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 425/25 од 01.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Ђокића, адвоката Ане Петричевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 425/25 од 01.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године окривљени Ненад Ђокић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од четири године и осам месеци и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде. У изречену казну окривљеном је урачунато време проведено на задржавању, у притвору и на мери забране напуштања стана од 08.08.2023. године до 13.03.2025. године. Ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00

динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 87. у вези члана 246. став 8. и члана 348. став 6. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде. Окривљени је на основу члана 263. ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 425/25 од 01.07.2025. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног Ненада Ђокића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Ненаду Ђокићу, претходно утврдио за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, казну затвора у трајању од три године и осам месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је такође првостепеном пресудом оглашен кривим, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, па је окривљеног Ненада Ђокића осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунао време проведено на задржавању, у притвору и на мери забране напуштања стана од 08.08.2023. године до 13.03.2025. године и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, уз упозорење да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног Ненада Ђокића, у преосталом делу одбијена као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Ненада Ђокића, адвокат Ана Петричевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијану другостепену пресуду и окривљеног, на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП, ослободи од оптужбе за наведена кривична дела или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред другим већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се

пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама овог закона не могу заснивати и то записнику о претресању стана и других просторија МУП ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељење за борбу против дрога од 08.08.2023. године.

С тим у вези бранилац окривљеног истиче да је претрес стана започет без присуства сведока претреса, који су дошли када је претрес већ био у току, тако да нису могли да виде где су предмети пронађени, односно да су сведоци претреса ушли у ходник стана, али не и у друге просторије. У вези наведеног, бранилац окривљеног у захтеву цитира исказе сведока претреса, као и полицијских службеника који су предузимали наведену доказну радњу и истиче да је претресање извршено противно одредби члана 156. ЗКП. Имајући наведено у виду, поред записника о претресању стана и других просторија и сви докази проистекли из радње претресања су незаконити докази и то: извештај о форензичком прегледу лица места од 08.08.2023. године, фотодокументација од истог дана, потврда о привремено одузетим предметима од истог дана, физичко- хемијско вештачење МУП ДП УКП Националног центра за криминалистичку форензику од 10.08.2023. године, балистичко вештачење МУП ДП Управа за технику НЦКФ од 14.08.2023. године и налаз и мишљење судског вештака за област информационе технологије мр Саше Крстића од 18.09.2023. године.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Ненада Ђокића, адвокат Ана Петричевић, истицала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Апелациони суд у Београду је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 425/25 од 01.07.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о незаконитим доказима самим по себи, ни по начину прибављања (страна 3, други став и страна 4, први став, другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, наводима да је првостепени суд – Виши суд у Београду повредио одредбу члана 453. ЗКП. Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче да је у поновљеном поступку, након укидања првостепене пресуде по жалби изјављеној само у корист окривљеног, побијаном правноснажном пресудом, иста измењена на штету окривљеног, у погледу чињеничног стања, односно оних чињеница и околности које су неповољније по окривљеног, од оних које су биле утврђене у првобитној пресуди. С тим у вези бранилац окривљеног наводи да је првостепени суд – Виши суд у Београду, у пресуди К 475/24 од 13.03.2025. године, на другачији начин оценио исте доказе и то исказ сведока полицијског службеника и исказе сведока претреса, на начин који је неповољнији по окривљеног, иако је чињенично стање остало неизмењено.

Изнете наводе Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног суда, јасно произлази да се пресуда не сме изменити на штету оптуженог у погледу правне квалификације

кривичног дела и кривичне санкције, само уколико је жалба изјављена у корист окривљеног, а не и у случају када је иста изјављена на његову штету.

Из списка произлази да је оптужницом ВЈТ у Београду Ктз 388/23 од 04.10.2023. године, окривљеном Ненаду Ђокићу стављено на терет извршење кривичног дела дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за која кривична дела је оглашен кривим пресудом Виши суд у Београду К 475/24 од 17.04.2024. године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара.

Ова пресуда је, усвајањем жалбе браниоца окривљеног укинута решењем Апелационог суда у Београду Кж1 686/24 од 24.09.2024. године и предмет враћен првостепеном суду на поново суђење, након чега је окривљени, у поновном поступку, по оптужном акту, исправљеном дана 10.10.2023.године и дана 18.10.2023. године од стране јавног тужиоца, побијаном првостепеном пресудом Вишег суда у Београду К 475/24 од 13.03.2025. године оглашен кривим за иста кривична дела - неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за која му је суд изрекао јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, а која казна је преиначена побијаном другостепеном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 425/25 од 01.07.2025. године, на јединствену казну затвора у трајању од четири године и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Упоређивањем правне квалификације кривичног дела, у односу на које је истакнута битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, по ранијој и овде побијаној првостепеној пресуди, очигледно је да је окривљени побијаном пресудом која је предмет захтева за заштиту законитости оглашен кривим за иста кривична дела - неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, док је у погледу кривичне санкције која је окривљеном изречена побијаном првостепеном пресудом, као и другостепеном пресудом, којом је санкција преиначена и казна смањена, суд погодовао окривљеном у овом кривичном поступку. Другачија оцена доказа у кривичном поступку након укидања пресуде представља овлашћење првостепеног суда, које није предмет разматрања у смислу повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, јер није довела окривљеног у неповољнији положај, у односу на ранију првостепену пресуду.

Самим тим, по налажењу Врховног суда, нижестепени судови у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде, нису прекршили забрану преиначења на горе (*reformatio in reus*) прописану одредбом члана 453. ЗКП, с обзиром да нису изменили пресуду на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, нити у погледу кривичне санкције.

Сходно изнетом, по налажењу Врховног суда, у поновљеном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић